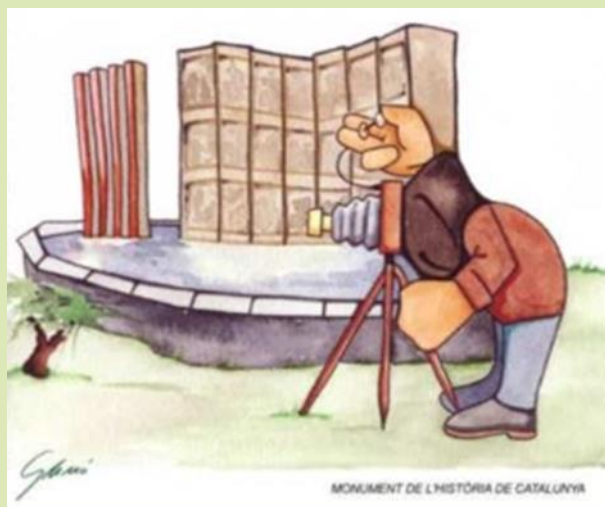

Auca de la Història de Catalunya del Monument de Berga Que divulga, així com cal, la gent d'Òmnium Cultural

1. Aquí teniu, bona gent,
en vers senzill i rimat
el que narra un monument
que hi ha a Berga, gran ciutat.

2. Les gestes de nostra història,
les de la nostra nació,
que són dignes de memòria
des de l'any de la picor.

3. Un fet de gran transcendència,
que va arribar com un joc,
va ser quan amb paciència
vam aprendre de fer foc.

4. Més tard tot prengué un nou aire,
i l'home visqué millor,
quan passà a ser terrissaire
i de caçador a pastor.

5. ¿Saps que els túmuls mil·lenaris
o dòlmens que avui trobem
són monuments funeraris
i no pas un magatzem?

6. El descobriment del bronze
va ser un fet excepcional.
Quin goig veure com s'enfonsa
com el ferro a la fornall!

25. En finir la dinastia
del nostre Cap i Casal
quan el rei Martí moria
vam començar a prendre mal.

26. A Casp, Ferran d'Antequera
les corts varen escollir.
Aviat vam veure que era
diferent dels reis d'aquí.

27. Era un rei tibet, manaire.
que no ens va caure gens bé.
Decidit, no trigà gaire
a marcar-lo en Fivaller.

28. Mentrestant amb molta pena
el comte Jaume d'Urgell
estirava la cadena
a Xàtiva allà al castell.

29. El rei Alfons el Magnànim
de Nàpols fou sobirà
i des d'allí amb cert desànim
el país va governar.

30. En morir, de bona gana,
el succeí el rei Joan,
el pare del de Viana
i del seu germà Ferran.

<p>7. Qui va omplir aquest territori que és tan nostre i tan divers, per tots és un fet notori que primer van ser els ibers.</p>	<p>31. Aquest prengué per costella o esposa, donya Isabel, i des de llavors Castella va intentar prendre'ns el pèl.</p>
<p>8. Poc a poc la gent de fora: fenicis, grecs i romans, va venir aquí i tard o d'hora hi va trobar el seu descans.</p>	<p>32. A la llarga els catalans com que estàvem descontents ens vam fer republicans i vam ensenyar les dents.</p>
<p>9. Amb l'espasa i amb la ploma, els que més ens van marcar van ser els exèrcits de Roma i el missatge cristià.</p>	<p>33. Quan per defensar la terra dels militars opressors vàrem ploclamar la guerra. la guerra dels Segadors.</p>
<p>10. Durant el segle cinquè els visigots van venir. Segles després, com si re, vam tenir els àrabs aquí.</p>	<p>34. Llavors de mala manera sí que ens varen parar els peus amb una nova frontera i el Tractat dels Pirineus</p>
<p>11. Per poder-hi posar mà, i superar els entrebancs, vam haver de demanar l'ajut militar del francs</p>	<p>35. El XVIII altra vegada en intentar treure pit una nova atzagaiada vam rebre dels de Madrid.</p>
<p>12. Un comte dels Carcassona a partir del segle IX també ho fou de Barcelona i fundà un llinatge nou.</p>	<p>36. Hi vam perdre bous i esquelles, però no la dignitat; per'xò en mirar les estrelles somiem la llibertat.</p>
<p>13. El Pilós, diu la llegenda, féu l'escut dels quatre pals malferit dins d'una tenda i se li van curar els mals.</p>	<p>37. Al fossar de les Moreres no s'hi enterra cap traïdor; fins perden nostres banderes serà l'urna de l'honor” .</p>
<p>14. En Ramon Berenguer IV, que va ser tot un senyor, amb destresa i amb bon art també fou rei d'Aragó.</p>	<p>38. Gràcies al romanticisme i a la industrialització vàrem sortir de l'abisme; va renéixer la nació.</p>
<p>15. A Muret , prop de Tolosa, va morir el nostre rei Pere i una tropa poderosa ens obligà a tornar enrere.</p>	<p>39. I malgrat les escomeses de carlins i liberals vàrem fer moltes proeses com poden ser els Jocs Florals.</p>
<p>16. El seu fill féu la conquesta de Mallorca, mar endins.</p>	<p>40. En què amb escriptors de classe com Verdaguer i Guimerà</p>

<p>Mai li va faltar requesta per eixamplar els seus confins.</p> <p>17. Batallant amb insistència el gran rei Jaume I tot el Regne de València va poder afegir al graner.</p> <p>18. Fins que li va arribar el dia d'haver de fer testament i cap a Poblet fer via, però va morir en l'intent.</p> <p>19. Per conflictes de família, Pere el Gran va treure pit, es féu amo de Sicília i el mar se'ns va fer petit.</p> <p>20. Els almiralls que amb més fúria manaven, i amb més ressò, varen ser Roger de Llúria i primer Roger de Flor.</p> <p>21. Les gestes dels almogàvers són encara una lliçó. Quin contrast!, fan mil cadàvers i admiren el Partenó.</p> <p>22. D'aquell segle ple de glòria els habitants de l'Alguer en serven llengua i memòria i la manera de fer.</p> <p>23. Un rei astut, sanguinari va ser el Cerimoniós i és un fet gens ordinari que també un escriptor fos.</p> <p>24. Gent de pacte amb moltes ganes des de llavors hem estat, d'aquí les Corts catalanes i la Generalitat.</p>	<p>la llengua fa una gran passa Ja ningú l'aturarà.</p> <p>41. Per això Prat de la Riba amb la Mancomunitat organitza, mana , tiba i el país deixa endreçat.</p> <p>42. La república proclama el president Macià però aquest bell panorama la guerra l'estroncarà.</p> <p>43. Quaranta anys de dictadura vam haver de suportar i avui encara perdura aquell fer, aquell tarannà.</p> <p>44. Després d'en Franco qui ens mana és Joan Carles I, que per cert, ningú ens demana si monàrquics volem ser.</p> <p>45. De l'exili en Tarradellas retorna amb posat astut i du sota les aixelles l'esborrany de l'Estatut.</p> <p>46. L'Estatut d'Autonomia, amb què el president Pujol marcava, ep!, si podia, des del centre més d'un gol.</p> <p>47. En Maragall i en Montilla el van voler reformar però el PP i sa camarilla no ens deixà anar més enllà.</p> <p>48. I com que no hi ha manera d'avançar, el president Mas amb l'estel a la senyera ens engresca a fer un gran pas.</p>
---	--